

Програми на радіо «Голос надії» стали живими, динамічними, яскравими

Розповідає Богдан Нестеренко, журналіст миколаївської радіостудії “Голос надії”.

Усе почалося на першому курсі журналістики в Українському гуманітарному інституті. В першому семестрі в нас були пари з теле- та радіо-журналістом з Маріуполя.

Одного разу він спитав, хто вміє працювати зі звуком і монтажем. Йому потрібен був звукорежисер з хоча б базовими навичками роботи зі звуком для того, щоб разом випускати радіопрограми на Ірпінському міському радіомовленні, де він тоді працював.

Отак я й познайомився з радіо. Я отримав чудовий досвід роботи з професійним журналістом, працюючи над виробництвом діючої програми для ефіру.

Які твої обов'язки на радіо?

Я пишу сценарії, записую їх та монтую для програм «Територія відкриттів» та «Територія успіху». Ще я монтую радіоверсії «Вопрос доктору» та «Сложных текстов нет».

Розкажи історію відкриття радіо «Голос надії» в Миколаєві.

Після закінчення першого курсу мені довелося повернутися в своє місто Миколаїв. Там я почав працювати на телеканалі «Надія» звукорежисером.

У тому ж 2015 році радіо «Голос Надії» почало відкривати відділи радіо по всіх регіональних продакшн-центрах медіагрупи «Надія» в Україні, де була така можливість.

Не знаю як, але менеджер Південного медіацентру дізнався про мою практику на радіо. Він запропонував мені почати створення радіо-контенту для радіо.

У зв'язку з тим, що радіо в тому році виграло всеукраїнський тендер на виділення частот FM-діапазону, була нагальна потреба у випуску перших радіопрограм для заповнення ефірної сітки. Однією з перших тоді стала моя авторська програма «Таємниці всесвіту». Її концепція народилася доволі природно. Тоді я цікавився науковими відкриттями, гранями природного й надприродного, різними таємницями, що приховує наш дивовижно створений Богом світ.

Виробництвом радіопрограм до цього часу займаюся тільки я. Зараз у нас є ще один співробітник, який готує сценарії та начитує радіоверсії програми «Сложных текстов нет».

Розкажи про вашу студію.

Розміри студії десь 6 на 7 м. Вона вся темна, бо обшита чорним звукоізоляційним матеріалом.

Насправді, дуже автентична студія. Колись давно, років десять чи більше тому, її вручну обладнав звукорежисер, який працював над музичним оформленням перших, на цей момент вже «культових» програм телеканалу «Надія», таких як «Дружболандія».

З того часу тут ніби в музеї нічого не змінилося. І з часу моєї роботи також.

Чи плануєш і далі розвиватися у цій сфері?

Чесно кажучи, якимось прослухавши перші випуски своїх радіопрограм, я дивувався, як таке взагалі могло піти в ефір?! Але ж пішло!

Так, з того часу вже трохи змінилася якість, але хочеться більшого. Програми на радіо «Голос Надії» стали більш живими, динамічними, яскравими. Вже виходять декілька в прямих ефірах. Такі плани були і щодо Миколаївської студії. Є куди

розвиватися.

Мені дуже подобається медіасфера. Я бачу тут великі перспективи, також і для місіонерського служіння. І нашому радіо, звичайно, ще є куди зростати, щоб досягати сердець людей вісткою сучасною мовою.

Запитання – Суламіта Демчина